

Verslag lezing Maarten Stapper “Gezonde bodem, gezond eten, gezonde mensen, voor een gezond bedrijf en een vitale wereld” bij John Huiberts St. Maartensvlotbrug op 5 juli 2018

Dhr Stapper laat zien hoe het gebruik van chemie en kunstmest de bodem verslechtert, met name ook het herstellende vermogen van de bodem. Normaal gesproken heeft de bodem het vermogen om zich te herstellen van incidenteel gebruik van chemie en kunstmest. Maar door het frequente gebruik in de gangbare landbouw gaat de bodem steeds meer achteruit en als je onder een bepaald niveau komt is er sprake van een bodem die alleen met behulp van grote hoeveelheden chemie en kunstmest gewassen kan voortbrengen.

Stapper legt de relatie tussen voedsel met weinig voedingsstoffen en restanten chemie en de aanwezigheid van chronische ziekten in de samenleving zoals, kanker, hart en vaat ziekten, dementie, autisme, enz. Volgens hem is slechts 5% van deze ziekten van genetische oorsprong en voor het overige terug te voeren op omstandigheden zoals voeding en blootstelling aan toxische chemicaliën. Voor toelating worden chemicaliën afzonderlijk getest op schadelijkheid op ratten en niet op mensen, waardoor het de vraag is of dit waarheidsgetrouwe resultaten op levert. Verder wordt niet getest op de cocktail van stoffen waaraan mensen tegenwoordig worden blootgesteld. Ook is er weinig bekend over wat de effecten zijn van langdurige blootstelling aan frequente relatief lage doseringen.

Biologisch eten heeft 30-80% meer nutriënten in zich dan gangbaar geproduceerd voedsel. Verder is de blootstelling aan residuen 80 % minder bij biologisch eten. Bijvoorbeeld blootstelling aan organofosfaten. In een recent onderzoek van Jeffrey Smith van het Institute for Responsible Technology (IRT) is er een verontrustend verband aangetoond tussen het gebruik van glyfosaat en de aanwezigheid / explosieve toename van ziektes als autisme enz.

Stapper laat zien dat DNA verandert door omstandigheden en dat er wisselwerking is tussen DNA en omstandigheden. Als voorbeeld laat hij zien dat in een bijenvolk alle larven dezelfde genen hebben maar doordat 1 van de larven een andere voeding en behandeling krijgt deze larve zich ontwikkelt tot de koningin. Afhankelijk van de omstandigheden worden sommige genen stopgezet en andere geactiveerd. Gezonde voeding kan dus enorm bijdragen aan de voorkoming van ziektes. Een balans van goede slechte bacteriën is daarbij van belang en alles is als een groot radarwerk met elkaar verbonden op een manier die we nog nauwelijks kunnen doorgronden.

Wetenschap functioneert niet optimaal, ook bij wetenschappers is sterk sprake van groepsvorming, die niet graag bereid zijn om buiten hun eigen opvattingen te kijken. Hierdoor is het onderzoek gefragmenteerd, onvolledig en niet waarheidsgetrouw. Hij vergelijkt wetenschappers met de trouwe aanhangers van een voetbalclub, wat er ook gebeurt ze blijven hopen op een overwinning van hun club/ bevestiging van hun opvattingen (paradigma) die in hun groep leven. Uitkomst van onderzoek is verder sterk afhankelijk van de wensen van degene die het financiert.

Hoe voorkomen we dat we een zieke bodem krijgen. Albert Einstein zei het al: we kunnen een probleem niet oplossen met dezelfde manier van denken die het probleem heeft veroorzaakt. Dit geldt ook voor het NPK denken, de problemen die ontstaan bij NPK landbouw kunnen we niet oplossen met NPK oplossingen.

Verslag lezing Maarten Stapper “Gezonde bodem, gezond eten, gezonde mensen, voor een gezond bedrijf en een vitale wereld” bij John Huiberts St. Maartensvlotbrug op 5 juli 2018

De overgang naar een regeneratieve landbouw is nodig door geleidelijk te minderen in het gebruik van chemie en kunstmest. Als de bodem eenmaal zijn herstellende vermogen weer heeft gekregen dan kun je eventueel bijsturen met 20 kg stikstof zonder dat dit nadelige gevolgen heeft voor het land.

Het is landbouw met een buffer gebaseerd op:

- Minimale bodembewerking
- Maximale grondbedekking
- Bodembedekking door mulchen
- Vruchtwisseling/ biodiversiteit

Bodemleven toevoegen in de vorm van bacteriën en schimmels brengt het vliegwiel van de bodem in beweging waardoor het leven steeds dieper in de grond komt en het voedselweb in de bodem steeds beter gaat functioneren. Schimmels/bacteriën krijgen suikers van de plant en inruil daarvoor worden de mineralen door de schimmels om gezet in voor de plant opneembare mineralen. Verder beschermen de schimmels de planten tegen schadelijke organismen. Er is een samenwerking bij een bodem in balans. Als het voedselweb intact is communiceert de ene kant van het veld met de andere kant als bijvoorbeeld een plant wordt aangevallen door een luis of rups. Dezelfde mineralen die nodig zijn voor communicatie in het voedselweb zijn de mineralen die zorgen voor anti-oxidanten in voeding en die voor de afweer van mensen zo belangrijk is.

Bodemleven zorgt ervoor dat mineralen in verschillende stappen uitwisselbaar, vloeibaar en beschikbaar komen voor planten. Als 1 van de stappen verstoord wordt door gebruik van chemie, bodembewerking of anderszins dan werkt het niet meer. Heeft een bodem een hoge voorraad aan mineralen, maar een lage beschikbaarheid, dan betekent het dat het bodemleven niet functioneert. Bodemleven creëer je o.a. door gebruik van biodiverse groenbemester en compost. Hoe groter de diversiteit des te beter het resultaat. Spuiten van rauwe melk brengt ook leven inde grond. Mengsels van diep en op verschillend wijzen wortelende groenbemesters haalt op verschillende niveaus en dieptes (tot meer dan 2 m) mineralen uit de bodem, terwijl in gangbare bodems, door het voortdurende gebruik van meststoffen, herbiciden en pesticiden dit beperkt blijft tot een veel dunnere bovenlaag(10-20 cm).

In Australië ontvangen boeren carbon credit voor de organische stof die ze in de bodem vastleggen. Gebruik van Roundup zorgt voor verdichting van de bodem (door verdwijnen van gewenst bodemleven) en is fusarium (ziekteverwekkers) bevorderend. Brandnetel duidt op een calcium tekort onder vochtige omstandigheden, herderstasje duidt op beschikbaarheid van calcium. Verder is er een verschil tussen primitieve grassen en meer ontwikkelde grassen. De primitieve grassen overwoekeren de meer ontwikkelde grassen omdat die harder groeien en voorkomen dat de ontwikkelde grassen tot zaadvorming komen. Dit is nadelig.